

- 2) При утвърдителен отговор, когато национален съд изпълнява задълженията си по член 108, параграф 3 ДФЕС, изключва ли се възможността на данъчнозадълженото лице да бъде предоставено данъчно облекчение, което то претендира на основание на член 56 от Договора за ЕО (понастоящем член 63 ДФЕС), или Комисията следва да бъде уведомена за съдебното решение, с което се възнамерява да бъде предоставено това облекчение, или с оглед на възложеното на националния съд задължение за наблюдение по член 108, параграф 3 ДФЕС той следва да предприеме друго действие или мярка?

Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 18 октомври 2017 г. — Dirk Harms и др./Vueling Airlines SA

(Дело С-601/17)

(2018/С 022/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищци: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms, letztere vier vertreten durch ihre Eltern Dirk Harms und Ann-Kathrin Harms

Ответник: Vueling Airlines SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли понятието „възстановяване [...] по силата на член 7, параграф 3 на пълната стойност на билета на цената, на която е купен“ съгласно член 8, параграф 1, буква а) от Регламент № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че с него се има предвид сумата, която пътникът е заплатил за съответния билет, или следва да се има предвид сумата, която ответният въздушен превозвач действително е получил, когато в процедурата по резервиране е участвало предприятие посредник, което получава разликата между платеното от пътника и полученото от въздушния превозвач, без да оповести това?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Върховен касационен съд (България) на 23 октомври 2017 година — РМ/ АН

(Дело С-604/17)

(2018/С 022/32)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен касационен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: РМ

Ответник: АН

Преюдициални въпроси

Допуска ли Регламент /ЕО/ 2201/2003 г. ⁽¹⁾ разглеждането на дела, свързани с родителска отговорност, без да са налице предпоставките по чл.8 и чл.12 от Регламента от съд на държава — членка, който е компетентен да разгледа дело за развод по силата на чл.3 от Регламента, когато националното право на съответната държава членка го задължава служебно да се произнесе по упражняването на родителските права, мерките на лични отношения, издръжката и ползването на семейното жилище заедно с иска за развод?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 ОВ 2003, L 338, стр. 1; Специално българско издание: глава 19, том 6, стр. 183

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 20 октомври 2017 г. — IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 и др.

(Дело C-606/17)

(2018/C 022/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: IBA Molecular Italy Srl

Ответници: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Преюдициални въпроси

- 1) Попадат ли в приложното поле на правото на ЕС в областта на възлагането на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, и по-конкретно на членове 1 и 2 от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾, и сложните операции, чрез които публична администрация възложител възнамерява да предостави пряко, без последваща тръжна процедура, на определен икономически оператор целево финансиране изцяло за производството на продукти, предназначени за безплатна доставка на различни администрации, освободени от каквото и да е насрещно задължение към горепосочения субект доставчик; допуска ли следователно посоченото европейско законодателство национална правна уредба, която позволява прякото предоставяне, без последваща тръжна процедура, на целево финансиране за производството на продукти, предназначени за доставка на различни администрации, освободени от каквото и да е насрещно задължение към горепосочения субект доставчик?
- 2) Допуска ли правото на ЕС в областта на възлагането на обществените поръчки за строителство, услуги и доставки, и по-конкретно членове 1 и 2 от Директива 2004/18/ЕО, както и членове 49, 56, 105 и сл. от Договора за ЕС, национална правна уредба, която, като приравнява „класифицираните“ частни болници с обществените болници чрез включването им в националната система за публично здравно планиране, уредено чрез специални споразумения, отделно от нормалните отношения на акредитация с другите частни субекти участници в системата за предоставяне на здравни услуги, без да са налице условията за получаването на статут на публичноправна организация, както и предпоставките за прякото възлагане по модела *in house providing*, ги изключва от обхвата на националното и европейско законодателство относно обществените поръчки, включително в случаите, когато на тези субекти се възлага да произведат и доставят безплатно на публичните здравни заведения специфични продукти, необходими за провеждането на здравната дейност, като същевременно получават публично финансиране с оглед осъществяването на тези доставки?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).